

خبر

«نامیرا»؛ روایت تازه‌ای از عاشورا

کتاب «نامیرا» نوشته صادق کریمیار با نثری روان و جذابه داستان عبدالله بن عمیر کلبی را روایت می‌کند؛ شخصیتی که در روایاتی با ظلم و ستم زمانه، سرنوشت خود و تاریخ را رقم می‌زند.

به گزارش ایمناد ادبیات داستانی مذهبی همواره یکی از مهم‌ترین عرصه‌ها برای بازخوانی و فهم بهتر وقایع تاریخی و شخصیت‌های تأثیرگذار در تاریخ اسلام بوده است. کتاب «نامیرا» نوشته صادق کریمیار، با انتشار توسط نشر نیستان، یکی از ماندگارترین آثار این حوزه است که موفق شده با نگاهی نو و عمیق، بخشی کمتر دیده شده از واقعه عاشورا را به تصویر بکشد.

نامیرا بر محور زندگی عبدالله بن عمیر کلبی می‌چرخد؛ شخصیتی تاریخی که در ابتدا نسبت به قیام امام حسین (ع) مردد بود اما رفته‌رفته در جریان رویدادهای پرتنش کوفه، تحولی روحی و فکری در او شکل می‌گیرد و به نهایت به سیاه امام می‌پیوندد.داستان کتاب تنها روایت اتفاقات تاریخی نیست؛ بلکه به دقت و ظرافت روان‌شناسانه، درون‌مایه‌های انسانی، تردیدها و تقلب‌های اخلاقی را به تصویر می‌کشد. صادق کریمیار فضایی سیاسی و اجتماعی کوفه را با تمام پیچیدگی‌های آن دوران با سراسری می‌کند و خواننده را درگیر فهم دقیق‌تری از دلایل و پیامدهای این تحول می‌سازد.

یکی از نقاط قوت نامیرا، شخصیت‌پردازی چندبعدی و عمیق است. عبدالله بن عمیر به‌عنوان انسانی واقع‌گرایانه و در عین حال پر از تضاد و تحول، تصویری تازه از یک قهرمان تاریخی ارائه می‌دهد. این شخصیت‌پردازی دقیق موجب می‌شود که خواننده نمتنها با او همذات‌پنداری کند، بلکه درگیر پرسش‌های فلسفی و اخلاقی شود که در دل داستان جاری است. زبان ساده و بی‌تکلف کریمیار یکی دیگر از نقاط قوت کتاب است که توانسته کتاب را برای طیف وسیعی از مخاطبان قابل فهم و جذاب کند. این اثر، روان ضمن حفظ بار معنایی و ارزش‌های ادبی، به انتقال مؤثر پیام‌های داستان کمک کرده است.

با وجود اینکه نامیرا یک رمان است، نویسنده در خلق داستان خود بسیار به مستندات تاریخی و منابع معتبر وفادار مانده است. این امر موجب شده که کتاب هم از نظر ادبی و هم از نظر پژوهشی مورد توجه و اعتبار قرار گیرد.

پس از انتشار، نامیرا مورد استقبال گرم خوانندگان و منتقدان قرار گرفت. اغلب نقدها بر توانایی کریمیار در ترکیب داستان‌پردازی با وفاداری به واقعیت تاریخی تأکید دارند البته برخی منتقدان به ضرورت پرداخت بیشتر به جزئیات سیاسی و اجتماعی کوفه اشاره کرده‌اند اما در مجموع این کتاب را اثری تأثیرگذار و خواندنی معرفی کرده‌اند.

نامیرا فراتر از یک روایت تاریخی صرف، فرصتی برای تفکر در موضوعاتی چون ایمان، انتخاب و اخلاق در شرایط دشوار است. این کتاب می‌تواند برای علاقمندان به ادبیات دینی، تاریخ اسلام، فلسفه و روان‌شناسی شخصیت جذاب و آموزنده باشد و تجربه‌ای متفاوت از عاشورا به خواننده عرضه کند.

زمان خاکسپاری پیکر استاد فرشچیان

نماینده تام‌الاختیار استاد فرشچیان در استان اصفهان گفته:آئین تشییع پیکر استاد فرشچیان روز دوشنبه ۱۷ مردادماه از هنرستان هنرهای زیبا به سمت مقبره صائب در اصفهان برگزار می‌شود. سید محسن طباطبایی در گفتگو با مهر اظهار کرد: جلسه برگزاری مراسم تشییع و خاکسپاری استاد فرشچیان در اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان اصفهان برگزار شد.

اوافزود: در حال حاضر اقدامات برای انتقال پیکر استاد فرشچیان تا حدودی انجام شده که در مرحله آخر ترخیص پیکر هستند.

نماینده تام‌الاختیار استاد فرشچیان در استان اصفهان با بیان اینکه به اساس برنامه‌ریزی صورت گرفته پیکر استاد فرشچیان حدود ساعت ۱۵بامداد به اصفهان می‌رسد،گفت:مراسم تشییع و خاکسپاری پیکر ایشان روز دوشنبه برگزار خواهد شد. او با بیان اینکه این مراسم از هنرستان هنرهای زیبا به سمت مقبره صائب تبریزی برگزار می‌شود، تصریح کرد که سید عباس صالحی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و جمعی از مسئولان این وزارتخانه از آئین استقبال و بدرفه استاد فرشچیان در اصفهان حضور خواهند داشت.

تلفن ارتباط خوانندگان: ۳۶۲۹۳۷۵۰

{ فرهنگ و هنر }

شنبه ۲۵ مرداد ۱۴۰۴ ■ سال بیست و یکم ■ شماره ۵۲۳۶

فرشچیان؛ هنر مندی که اخلاقش به زیبایی آثارش بود

اشکبار می‌شد. طرح‌هایش، انعکاسی از باطن پاک و صاف او بود. آپارتمانی نزدیک امامزاده صالح تجریش زندگی می‌کرد. خانه‌ای ساده و بی تجمل، با اتاق کاری کوچک که وسایلش دور از هرگونه جلوه‌گری بود.

او افزود: او از هنرهای‌های سطحی و باسماهی که تنها چند خط و رنگ را روی بوم می‌پاشند و معنا را به عهده مخاطب می‌گذارند دل خوشی نداشت. حسادت برخی هم‌فانشان نیز کم نبود. عده‌ای که به شکوه هنرش و اقبال مردم رشک می‌بردند، کارهایش را با توجیهات سست کماهیفت جلوه

می‌دادنداین پژوهشگر ادامه داد: از نوجوانی نام فرشچیان برایم یادآور نقش‌های بود که روح را از فرش به عرش می‌برد. ت پیش از دیدارش تنها شیفته آثارش بودم، اما وقتی با او آشنا شدم، فهمیدم که اخلاقش نیز همچون هنرش است. ادب، تواضع، صمیمیت، سخاوت و مهمان‌نوازی‌اش در همان نخستین دیدار

«هفت پیکر» ادبیات غنایی را به اوج رساند. باباصفری توضیح داد: هیچ شاعر ایرانی در درازنای تاریخ به اندازه نظامی مورد اقتباس قرار نگرفت. یک جریان نظریه‌گویی متأثر از او شکل می‌گیرد. «فرهنگ داستان‌های عاشقانه در ادبیات فارسی» (انتشارات پژوهشگاه علوم انسانی – تهران) اثری از خود من است که بیش از ۴۰۰ اثر عاشقانه، هم نثر و نظم، و از آن واکاوی شد و برای نگارشش ۱۲ سال وقت گذاشتم.

سال اصفهان صفوی و ۱۷ عاشقانه‌سرا

او اظهار کرد: از منظر سبک‌شناسی، اصفهان اولین تأثیر خود را در سبک سلجوقی و شاخه اصفهانی گذاشت. جمال‌الدین و کمال‌اسماعیل نقش مهمی در شعر فارسی

داشتند و به ایجاد سبک عراقی منجر شدند. این عراقی را نباید به کشور عراق نسبت داد. مقصود عراق عجم است. شاخه اصفهانی سلجوقی بسیار به سبک عراقی نزدیک محسوب می‌شود. سبک عراقی از قرن هفتم تا نهم هجری قمری دوام یافت.

این پژوهشگر یادآور شد: اصفهانی‌ها در سبک فرعی وقوع نیز نقش و به همان اشعار عاشقانه نظر دارند. صائب تبریزی پدرش تبریزی بود، اما خودش در اصفهان به دنیا آمد. باید و در گذشته از یک شاعران مهم سبک هندی در اصفهان است. اساس سبک دوره قنرت که بعد از هندی می‌آید نیز اصفهانی است. سبک بازگشت ادبی هم با شخصیت شاعران اصفهانی پیوند می‌خورد. بنابراین،

همپای آثارش بود؛ این جنبه کمتر گفته شده است. خیلی‌ها هنرمند هستند، اما وقتی وارد زندگی‌شان می‌شویم، اخلاقشان مایوس‌کننده است. اما فرشچیان به زیبایی تابلوهایش، خوش‌اخلاق بود و از این نظر کم‌ظفر. کائناتی اظهار کرد: یکی از خاطرات مهمش، مربوط به طراحی صریح امام رضا (ع) است. او همیشه با افتخار می‌گفت که شقایق دستش را از امام رضا گرفته.

پس از سانحه‌ای، دستش رو به از کار افتادن بود و درمان‌های اثر ماند بود. وقتی طراحی صریح به او سپرده شد، پشت میز و کاغذ نشست و دید که انگشتانش دوباره حرکت می‌کنند. به مرور، زمان نمی‌بردیم. بیش از هفتاد سال داشته باشد در حالی که آن گمان نداشت و چند ساله بود. حسادت‌ها زیاد بود. حتی از سوی نسبت می‌دادو ادامه داد: به همین دلیل، با عشق فراوان پیشنهاد طراحی صریح امام حسین (ع) را نیز پذیرفت. این آثار از باقیات

صالحات اوست؛ از زمانی که صریح‌ها پابرجا باشند و زائران در

شاعران اصفهان در شکل‌گیری چهار سبک اصلی یا فرعی سلجوقی، هندی یا اصفهانی، فترت و بازگشت ادبی نقش جدی داشتند.

باباصفری خاطر نشان کرد: اوج شعرها و داستان‌های عاشقانه اصفهان به دوران صفویه بازمی‌گردد که متأثر از امنیت زمانه، تحت‌تأثیر ارتباط با هندوستان، طبع‌آمایی و سنت ادبی گسترش یافت. من ۲۴ شاعر عاشقانه‌سرای اصفهان شناسایی کردم که ۱۷ نفر آن‌ها در دوران صفویه زندگی می‌کردند. در برخی از این آثار حتی عشق مذکر به مذکر یا عشق‌های خیالی هم یافتنی است. باید توجه داشت که ادبیات آینه تمام‌نمای هویت ما است. اگر جامعه منحنط شده باشد، در ادبیات هم بازتاب می‌یابد، اگر درهم‌تنیده با اخلاقیات باشد، در ادبیات هم منعکس می‌شود.

او سپس چنین شرح داد: باید قدر ادبیات ایران و البته شهر اصفهان را دانست. برای حفظ ادبیات اصفهان باید کوشا بود، اما متأسفانه چندان به ادبیات این شهر و نمادهای ادبی‌اش نظر نشده است. چرا نام شاعران اصفهان بر تارک محسوب می‌شود. سبک عراقی از قرن هفتم تا نهم هجری قمری دوام یافت. این پژوهشگر یادآور شد: اصفهانی‌ها در سبک فرعی وقوع نیز نقش و به همان اشعار عاشقانه نظر دارند. صائب تبریزی پدرش تبریزی بود، اما خودش در اصفهان به دنیا آمد. باید و در گذشته از یک شاعران مهم سبک هندی در اصفهان است. اساس سبک دوره قنرت که بعد از هندی می‌آید نیز اصفهانی است. سبک بازگشت ادبی با شخصیت شاعران اصفهانی پیوند می‌خورد. بنابراین،

فرزندان و آیندگان‌مان خواهیم رساند؟